

Landssjúkrahúsið: Sparingar raka eisini skurðeildina:

Nógv fólk verða sett á bíðilistan til skurðviðgerð

Ógvusligu sparingarnar, tað er neyðugt at seta í verk á Landssjúkrahúsinum nú í november og desember, fyrri at kunna halda jáltanina í ár, bera eisini í sær, at bíðitíðin at koma undir skurð, verður longd

ÁKI BERTHOLDSEN

– Tað verður tað sama hjá okkum. Vit noyðast eisini at skerja virksemd.

Jan Jespersen, leiðandi yvirleikni á skurðeildini á Landssjúkrahúsinum vátta, at heldur ikki skurðeildin sleppur snikkaleys undan teimum átrókandi sparingunum, tað er neyðugt at gera á Landssjúkrahúsinum nú í november og desember fyrri at fáa jáltanina fyrri í ár at halda.

Á Landssjúkrahúsinum eru meiri pengar brúktir higartil í ár, enn tað átti, skal tað bera til at varðveita virksemd ótarnað, uttan at

– Uppá henda mátan verður arbeidd alt ov ineffektivt, sigur Jan Jespersen, leiðandi yvirleikni á Landssjúkrahúsinum

spreingja jáltanina á figgjarlógini fyrri í ár.

Tað ber í sær, at hesar báðu síðstu mánaðirnar er neyðugt at seta ógvuslig spartitluk í verk, skal jáltanin halda.

Í Sosíalífrinum leygardagin greiddi Jón á Steig, leiðandi yvirleikni á medisinsku

deild frá, at á medisinsku deild varð neyðugt at spara upp til 70% av segrunum burtur, frá 10. november til 5. januar.

Hesa tíðina verða báði deild 6, deild sje og „Barakkin“ tey rópa, stongd ávis tíðarskeið.

Neyðugt verður sostatt at

flyta sjúklingar ímillum deildirnar hesa tíðina.

Samstundis verða bara sjúklingar lagdir inn, sum hava bráðneyðuga viðgerð fyrri neyðini.

Øll onnur viðgerð verður útsett. Tað ber so í sær, at bíðitíðin verður longd einar tveir, triggjar mánaðir.

Sama skilið á skurðeildini

Jan Jespersen, leiðandi yvirleikni á skurðeildini, sigur, at har er sama skilið.

Eisini á skurðeildini verður neyðugt at spara fitt av pengum, sigur hann.

Hann sigur, at talan er m.a. um at lata B 3, sum eisini verður nevnd „fimm-daga-deildina“, aftur til 5. januar.

Henda deildin er annars vasnlaga stongd vikuskiftini, men nú verður hon ikki opin mitt í viku heldur.

Enn veit Jan Jespersen ikki nágreiniliga nær hon letur aftur.

– Kanska verður tað ikki fyrr enn í desember, heldur hann.

Skurðviðgerðir útsett- ar

Hetta ver so í sær, at neyðugt verður at skerja virksemd svarandi til tað.

Tvs, at neyðugt verður at útseta ætlaðar skurðviðgerðir til virksemd er komið í sína vanligu legu aftur.

Jan Jespersen sigur, at hesa tíðina verður nógvur ætlaðar skurðviðgerðir útsettar til í vár.

– Men tað verður ikki so, at alt arbeidd verður lagt stilt.

– Umframt bráðneyðugar skurðviðgerðir, verða - um tað ber til - nakrir sjúklingar tiknir inn til skurðviðgerðir, sum ikki krevja innlegging, ella bara smávægis innlegging, sigur hann.

Summarferian ov dýr

Jan Jespersen sigur, at orsökini til, at ov nógvir pengar eru brúktir á skurðeildini, er ov nógv starvsfólk hava ov nógvu yvirtíð, sum skal avspáast nú í november og desember.

Høvuðsorsøkin er, at summarferiarnar eru ov dýrar.

– Vit eru so sperd við fólk, at tá ið fólk hava feriu, noyðast tey, sum eftir eru, at arbeida so mikið nógv meiri, og tað kostar ov nógvu yvirtíð.

– Tað er henda yvirtíðin,

vit skylda starvsfólkunum ið liggur sum ein krógvað yvirnýtsla, ella undirskot.

– Umstøðurnar at avspáa eru vánaligar. Vit eru so fá, at tað ber ikki til at avspáa so hvørt.

– Av tí sama verður avspákingin bara skumpað frameftir og frameftir. Men einferð ber tað ikki til longur.

Skuldi toygt summarferiuna

Jan Jespersen sigur, at tað átti at borið til at toygt summarferiunart longri, so at fólk hevði summarferiu báði í mai, juni, juli og august.

– Men hjá okkum skulu øllum hava summarferiu uppá 10 vikur í juli og í august - men hóast tað knipstur at fáa fólk í feriu tað fyrstu og tað síðstu vikuna.

– Tað hevði verið nógv beteri fyrri sjúklingarnir, um summarferian varð toygd eitt sindur.

– So høvdu vit partvís sloppið - undan hesum stakkato-virkseminum upp og niður alla tíðina.

– Hesin mátin at skipa arbeidd uppá um summarið er rættiliga óheppin, tí tað skerjir virksemd munandi, og tað tekur so langa tíð at fáa alla tað upphópað avspákingina frá hondini.

– Av tí sama verður arbeidd rættiliga ineffektivt, tí tá ið vit sleppa ígjond aftur eftir summarferiuna, hava vit alla tíðina avspákingina at hugsa um.

– Hevði tað borið til at leitt sjúkrahúsið til lítar, hevði summarferian verið toygt meiri.

– Men tað er henda samskipanin, sum er ein trupulleiki á Landssjúkrahúsinum, sum stóðan er.

Hinvegin vil hann siga tað, at skal virksemd skerjast, er tað helst eina frægest at gera tað seinastu helvt í desember.

– Tann tíðin er rættiliga ineffektivur kortini av tí at so fá liggja, og vilja liggja inni á júlum, sigur Jan Jespersen.

Geva rottuni betur møguleika at yvirliva

Skal rottan týnast, má farast fram við skili. Og mátin, foroyingar brúka er púra skeivur. Vit oyða ikki rottuna uppá henda mátan. Tvørturímóti gera vit henni betri umstøður at klára seg.

ÁKI BERTHOLDSEN

Rottan er ring at koma

til lívs. Men tað ber til, hóast tað krevur drúgvu arbeid, sum harumframt skal verða sera miðvíst og ógvuslig vælskipað.

Ikki minst krevur tað drúgvur fyrrirækingar. Komandi hósdag og friggjadag hevur Heilsufrøðiliga Starvsstovan skeið fyrri øllum kommunum um rottuoyðing.

Starvsstovna vísir til kunngerð frá 1962, sum sigur, at „reglulig rottuoyðing skal setast í verk eina ferð um árið frá 14. til 25. november“.

Men at seta rottuoyðing í verk hesa tíðina tænar als ongum endamáli. Tvørturímóti fáa vit onki burtúr, uttan at geva rottunum, betri umstøður at klára seg.

Hetta er sambært skotan-

um, Bernie Zonfrillo.

Tað er hann, sum ætlandi skal skipa fyrri tiltakinum at oyða rottuna í Vágum.

Áður hevur hann staðið fyrri at týna rottuna fleiri staðni, seinast á lítlu Handaoy Skotlandi.

Jens K. Jensen í Nolsoy sigur, at hesin skotin hevur greitt honum frá, at einasta, effektivt máti at leggja út rottuettur er tíðliga um várið.

– Um veturin hava rottur- nar tað sera ringt. Kampurin um fœðina er hardur, og um várið eru tær so úthungra- ar, at tá ber til at týna hana við vælskipaðum, miðvíst- um arbeiddi at leggja út rottuettur.

Jens K. Jensen sigur frá skotanum, at tað einasta vit fáa burtúr at leggja rottu-

ettur áðrur árstíðir, eru, at vit týna nakrar rottur burtur- urav, men samstundis geva vit teimum, sum eftir eru, betri yvirlivislsis møguleikar.

Í veruleikanum snýr tað seg um, at tað eru so nógvur rottur til um veturin sum gjørligt fyrri at tær skulu verða so úthungraðar sum gjørligt um várið. Týnir tú helvtina av rottunum um heystið, koma hinar nógv lættari ígjøgnum veturin og eru tí ikki so lættar at fyrir- beina við eitur.

Eygloða í fleiri ár

Jens K. Jensen leggur dent á, at sjálvur er hann langt frá serkønur á økinum, og tað einasta, hann veit, er tað, Bernie Zonfrillo hevur fortalt honum einaferð fugla-

frøðifelagið hevði fingið hann hendavegin.

Eygloða í langa tíð

Men tað er heldur ikki bara sum at siga tað at leypa á við rottuettur um várið. Fyrst skal eitt stórt fyrir- reikingararbeidd til at vita, hvar rottan heldur til um veturin.

Á Handa Island eygloidd- u tey rottuna í trý ár, áðrenn lopið var á við rottuettur.

– Nógv er at fara um. Tað eru bjørg og hamrar, brekkur, fløtur og mýrar.

– Skal eitt slíkt tiltak eydnast, er tað neyðugt at vita, hvar rottan heldur til um veturin fyrri at kunna miðsavna útleggjina um tey stöðini, so tað verður gjørt ordilígt, heldur enn at leggja allastaðni uppá gjøt,

tí tað førir heldur ikki til nakað.

– Tað ræður um at kanna atferðina gjá figgindanum gjølla.

Umráðandi at allar eru við

Heilsufrøðiliga Starvsstovan sigur, at tað er umráðandi at allar kommunur, har rotta er, eru við á skeiðnum.

Á skeiðnum verður m.a. greitt frá ymsum mátum at týna rottu, um rottuoyðing og fugla- bjørg, um avleiðingar av rottu, báði figgjarliga og til reinføri og um, hvussu nógvur rottur eru, og hvar tær eru. Aftaná hvønn fyrilestur verður høvi at seta seta spurningar